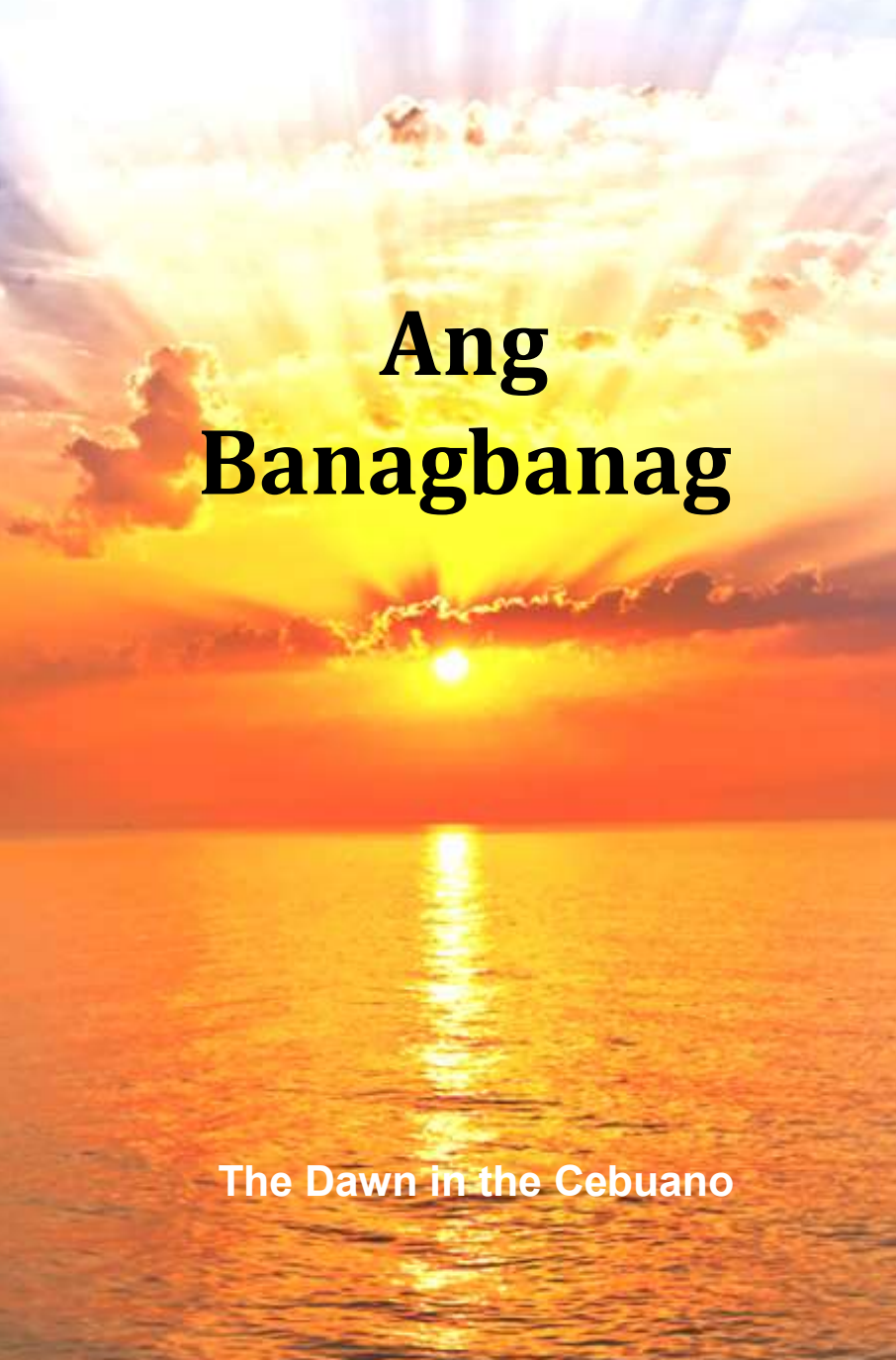

Ang Banagbanag

The Dawn in the Cebuano

Marso 2019

Pagbuntog sa Kalibutan

“Dinhi sa kalibutan aduna kamoy kagul-anan; apan sumalig kamo, gidaug ko na ang kalibutan.” —Juan 16:33

Samtang naghinapos na ang minister ni Jesus sa unod, siya labaw pa nga nabalaka alang sa kaayohan sa iyang mga tinun-an. Nahibal-an niya nga kon wala ang paglamdag sa Balaang Espiritu dili nila hingpit nga masabtan ang kahulogan sa morag mga makalilisang nga mga panghitabo nga dali rang natapos sa iyang palibot. Apan siya naningkamot sa pag-andam sa ilang mga hunahuna ug mga kasingkasing kutob sa mahimo, aron dili sila mapandol sa hingpit ug busa dili andam nga mosulod sa mga pribilehiyo sa Panahon sa Ebanghelyo nga magsugod sa pagsugod sa Pentecostes. Busa siya nag-alagad kanila direkta ug nag-ampo alang kanila alang niini nga katuyoan.

Nahibal-an na sa mga tinun-an nga ang pagkahimong sumusunod sa ubos nga Nazareno wala maghatag kanila sa maayong kabubut-on ug pag-uyon sa kalibutan, ilabi na ang relihiyoso nga kalibutan nianang adlaw. Samtang adunay mga panahon nga ang mga panon sa katawhan nagpalibot sa ilang minahal nga Agalon, sa kasagaran ang motibo nahimong materyal nga kaayohan nga ilang gilauman nga madawat gikan sa mga milagro nga iyang nahimo, nga “mokaon sa mga tinapay” ug “mapuno.” (Juan 6:26) Pipila lang ang interesado nga andam nga mosakripisyo aron mahimong mga tinun-an ni Jesus, ug kasagaran adunay dayag nga pagsupak nga gipakita kaniya.

Sa wala pa si Jesus gilansang sa krus ang iyang mga tinun-an tingali naghunahuna nga sa usa ka paagi siya makabuntog niining pagsupak ug mahimo nga madawat nga lider ug Hari sa Israel, ug sa katapusan sa tibuok kalibutan. Wala ba gisulat ang manalagna bahin kaniya, “Sa pagdugang sa iyang kagamhanan ug kalinaw,” walay katapusan? (9: 7) Sila wala pa mahibalo nga kinahanglan una nga siya mag-antos ug mamatay alang sa kalibutan sa dili pa matuman ang mga panagna mahitungod sa iyang himaya sa iyang gingharian. (Lucas 24:26) Ang ilang paglaum nga makaambit sa himaya sa Agalon, nga gituohan nila nga haduol na.

Si Hesus wala magpugong gikan sa iyang mga tinun-an sa kamatuoran sa iyang hapit na nga kamatayon, apan daw ilang gibati nga ang iyang gisulti niining bahina adunay lain nga kahulogan. “Ang akong unod ... akong ihatag alang sa kinabuhi sa kalibutan,” siya miingon. (Juan 6:51) Gisultihan usab niya sila nga kinahanglan siya moadto sa Jerusalem diin siya mag-antus sa daghang mga butang, ug sa katapusan pagapatyon. Sa pagkadungog niini, si Pedro miingon, “Pahilayo kana, Ginoo,” nga nagpaila nga siya naghunahuna nga sayup si Jesus sa pagbana-bana sa kalig-on sa iyang mga kaaway, o nga mapugngan siya sa walay pagduhaduha nga ibutang ang iyang kaugalingon ngadto sa kapeligrohan.-Mat. 16: 21,22

Hinuon, gipasabot ni Hesus ang iyang gisulti mahitungod sa nagsingabot niya nga kamatayon, bisan pa ang mga tinun-an dili makatuo nga kini mahitabo. Nahibal-an ni Jesus nga nakita gihapon nila ang ilang mga pribilehiyo sa pagkatinon-an usab sa kadaghanan gikan sa panglantaw sa materyal nga mga kaayohan sa himaya nga ilang gilauman nga makab-ot gikan sa pagpakig-uban kaniya. Sa pagkatinuod, sila nahigugma kaniya, ug sila nahigugma sa Mesiya nga hinungdan nga sila kombinsido nga siya ang gitudlo sa Diyos nga lider, apan wala pa nila masabti, sama sa klaro nga mahibal-an nila sa ulahi, nga adunay pag-antus ug kamatayon nga may kalabutan niana hinungdan, ingon ma” ang himaya ug dungog. Gitagna sa mga propeta ang “mga pag-antus ni Kristo” ingon man ang “ mosunod nga himaya,” apan mao lamang ang ilang nahibal-an ang gisaad nga himaya, ug sa maong himaya ilang gilauman nga maambit.-I Pedro 1:10,11; Isa. 53:1-12

Nahibal-an kini ni Jesus, mao nga sa katapusan nga mga adlaw sa iyang pagpangalagad siya naningkamot sa pag-andam kanila alang sa unsay iyang nakita nga mahimong ilang kasinatian. Ug miingon siya: “Kong mao, nga ang kalibutan nagadumot kaninyo, nahibalo kamo, nga kini nagadumot kanako sa wala pa kini magadumot kaninyo. Kong kamo iya pa sa kalibutan, ang kalibutan mahigugma sa mga iya; apan gipili ko kamo gikan sa kalibutan, ang kalibutan nagadumot kaninyo. Hinumdumi ninyo ang pulong nga akong giingon kaninyo: Ang ulipon dili labaw sa iyang Ginoo. Kon sila naglutos kanako, sila usab magalutos kaninyo.” “Ang mga butang nga akong gisulti kaninyo,” ang Ginoo nagpadayon, “aron kamo dili masilo. Pagapagulaon kamo nila sa mga sinagoga: oo, moabut ang takna, nga bisan kinsa nga magapatay kaninyo magahunahuna nga siya nagabuhat sa pag-alagad sa Diyos.”- Juan 15:18-20; 16:1,2

Daw walay paagi nga dili masabtan ang kahulogan sa mga pamahayag sama niini, kay naghisingot kini sa umaabot nga kalamidad. Gawas pa sa pagsulti sa iyang mga disipulo nga ang kamatayon mahimong ilang ganti tungod sa pagsunod kaniya, gipasidan-an usab niya, “Ang takna ... miabut na, nga kamo magkatibulaag, ang matag tawo ngadto sa iyang kaugalingon, ug pasagdan ako nga mag-inusara: apan ako wala nag-inusara, tungod kay ang Amahan nag-uban kanako.” (Juan 16:32) Ang ingon nga mga pamahayag sama niini, nga naggikan sa usa ka kasaligang tinubdan, sa pagkatinuod adunay katungod sa pagpatubo sa kahadlok ug sa usa ka madinumtanon nga kahadlok sa umaabot nga katalagman. Bisan pa, si Jesus dugang nga nagpatin-aw, “Gisulti ko kini kaninyo aron nga dinhi kanako makabaton kamog kalinaw. Dinhi sa kalibutan aduna kamoy kagulan: apan sumalig kamo; Ako nakabuntog sa kalibutan.”-bersikulo 33

Ang ingon nga mga pulong sama sa nahisingutan daw usa ka talagsaon nga paagi sa paglipay sa mga tawo ug sa pagpahilum sa ilang mga kasingkasing. Apan angay nga matikdan nga dili kini ang pasidaan sa pag-atubang sa kasamok nga gituyo aron sa paghatag sa mga tinun-an sa kalinaw ug kalipay, kondili ang kamatuoran nga kung kini mahitabo, sila makasabut sa kahulogan niini ug makaamgo nga sila adunay pribilehiyo sa pag-antus uban kaniya. Buot ni Jesus nga mahibal-an usab nila nga nabuntog niya ang kalibutan, ug sila usab hatagan ug kalig-on sa pagbuntog sa kalibutan kon sila magpadayon nga mahimong iyang mga tinun-an. Uban niini nga kasiguruhan sa kadaugan, sila mahimong “magmadasigon” bisan pa sa oposisyon sa kalibutan. Ang kahibalo nga sila nag-antos uban sa ilang Agalon, samtang dili kaayo mamenusmenosan ang kasakit, maghatag kanila ug kaisug sa pagpadayon.

ANG KRISTOHANONG HINAGIBAN

Diha sa panig-ingnan nga gipakita sa kaugalingong kinabuhi ug pangalagad ni Jesus, ug pinaagi sa iyang pagtulun-an maingon man ang pagtulon-an sa iyang mga apostoles, klaro nga ang Kristohanong kinabuhi usa ka pakigbisog batok sa pagsupak. Usa kini ka pakiggubat diin kita nakigbisog batok sa makalilisang nga mga kaaway, nga sa pagkatinuod mabuntog nato gawas kon kita gihatagan og balaang kusog sa pagbuntog niini. Si Satanas, ang yawa, mao ang pangulo sa atong mga kaaway, ug ang iyang mga kaalyado mao ang kalibutan ug ang atong kaugalingong makasasala nga unod. (I Pedro 5:8) Ingon nga Bag-ong mga binuhat ni Kristo Jesus atong makita ang atong

kaugalingon sa pagdumot uban niining tulo, ug kini nga pakigbisog magpadayon samtang kita anaa sa unod.

Ang paghulagway sa atong mga paningkamot sa pagbuntog sa unod mao ang mga pulong sa kasulatan ingon nga “patyon” ug “ilansang sa krus.” (Col. 3:5; Roma 6:6; Gal 2:20; 5:24; 6:14) Nagtumong sa iyang kaugalingon, si Apostol Pablo misulat, “Gidisiplina ko ang akong lawas ug gipugngan kini.” (I Corinto 9:27) Sa laing bahin, ang termino nga “nabuntog” gigamit sa Bag-ong Tugon sa paghulagway sa kadaugan sa Kristiyano batok kang Satanas, ug ibabaw sa dautan nga mao ang patukoranan sa kalibutan diin siya mao ang prinsiphe. “Ayaw pabuntog sa daotan, apan buntoga ang daotan sa maayo,” misulat si Pablo. (Roma 12:21) Gihisgotan ni Juan ang pagbuntog sa “usa nga daotan.” (I Juan 2:13,14) Nagsulat usab siya nga ang “gipanganak” sa Diyos nakadaug batok sa mga dautan.” - I Juan 5:4

Si Apostol Juan nakadayeg pag-ayo sa gisulti sa Agalon mahitungod sa pagbuntog sa kalibutan, tungod kay wala lamang siya naghimo sa usa ka rekord niini diha sa iyang Ebanghelyo, diin si Mateo, Marcos, ug Lucas wala magsulti, apan iyang gipalapad kini nga tema sa iyang mga sulat. Ingon usab si Juan nagpabili pag-ayo sa hunahuna sa diosnong gugma ingon nga gipakita sa pagpadala ni Jesus aron mahimong Manunubos sa tawo. “Gihigugma gayud sa Diyos ang kalibutan, nga iyang gihatag ang iyang bugtong Anak,” siya nagsulat. (Juan 3:16) Uban sa atong pribilehiyo nga maghiusa kang Jesus, nagsulat siya, “Tan-awa, kon unsa ang gugma nga gihatag sa atong Amahan, nga angay kitang pagatawgon nga mga anak sa Diyos.” - I Juan 3:1-3

Makatabang ang paghunahuna sa butang sa pagbuntog sa kalibutan, sa paghinumdom nga adunay duha ka dagkong mga prinsipyo nga naglihok dinhi sa yuta sukad sa orihinal nga sala sa tawo. Kini mao ang gugma ug kahakog-o maayo ug dautan. Tingali ang tin-aw nga panan-awon ni Apostol Juan sa diosnong gugma, ug kung unsa ang gipasabut sa mga binuhat sa Diyos, nakatabang kaniya nga masabtan ang kamahinungdanon sa pahayag sa Agalon mahitungod sa butang nga magbuntog sa kalibutan. Alang kang Juan, nagpasabut nga si Jesus nagmadaugon batok sa dautan ug hakog nga espiritu sa kalibutan.

Ang Magbubuhat, ang atong Langitnong Amahan, mao ang tigpasiugda sa gugma, ug sa tibuok kapanahonan nahimong tigpaluyo

niini. Si Satanas mao ang tigpaluyo sa kahakog. Kining duha ka mga prinsipyo nakiggubat sa usag usa sukad sa pagkahulog sa tawo. Ang matuod nga mga Kristohanon, kadtong gitawag sa Diyos sa pag-alagad kaniya ug kinsa nagmatinud-anon sa mga kondisyon sa ilang pagtawag, nadasig lamang tungod sa gugma. Sila “gipanganak sa Diyos,” - kana mao, pinaagi sa iyang Espiritu. (I Juan 1:3; I Juan 5:18) Ang nahibilin sa katawhan, sa usa ka mas dako o gamay nga gidak-on, nakaagi sa kinabuhi uban ang prinsipyo sa kahakog nga kadaghanan nagpugong kanila. Sa pagkatinuod, dili tanan tinuyo nga pagkadautan, dili makiangayon o dili mabination. Ang tawo gilalang sa dagway sa Diyos, ug ang mga timaan sa niini nga larawan nagpabilin ug makita sa ilang mga kaugalingon sa mga buhat sa pagkamabination sa may kadaghanan.

Hinoon daghan niini ang pagadayegon, dili lamang mabination nga mga buhat, ni mga buhat sa gugma nga putli, nga naglangkob sa pagbuntog sa kalibutan ug sa iyang espiritu, ingon nga gipakita ni Jesus kanato ang panig-ingnan. Hinunoa, usa kini ka pagbag-o sa panglantaw sa tumong sa kinabuhi, gikan sa prinsipyo sa pagkinabuhi alang sa kaugalingon ngadto sa prinsipyo sa pagpuyo alang sa Diyos pinaagi sa paghalad sa atong mga kinabuhi ngadto sa iyang pag-alagad. Ang pagpreserbar sa kaugalingon, kini giingon, mao ang dakong balaod sa kinaiyahan. Sa walay duhaduha kini tinuod nga may kalabutan sa tanan nga ubos nga mga mando sa mga binuhat sa Diyos dinhi sa yuta, ug sa tukma nga paagi. Tungod lamang kini sa sala ug ang sayup nga pagsaway ni Satanas, nga kini gisagop sa mga tawo ingon nga nagpatigbabaw nga motibo sa kinabuhi.

Ang kaugalingon nga interes nahimong usa ka paagi sa kinabuhi sa kalibutan nga kini giisip nga normal ug dalaygon. Kini usa ka prinsipyo nga, sa usa ka sukod, nagmando sa “karon nga daotan nga kalibutan,” diin si Satanas mao ang “prinsipe.” (Galacia 1:4; Juan 12:31) Tinuod kini sa miaging kapanahonan, sa tibuok daghang mga siglo sukad sa pagkahulog sa tawo gikan sa kahingpitan. Ang uban, inay nga maanod sa mga balod sa kahakog nga nakapahid sa kadaghanan sa katawhan, misulong batok sa pagtaas. Gihalad nila ang ilang mga kinabuhi sa dili hinakog nga paagi sa mga hinungdan nga ilang gilauman nga mahimong mas maayo nga kahimtang karon sa tawo, o labing makapahupay sa mga pag-antus niadtong dili makatabang sa ilang kaugalingon. Kini sila adunay ganti sa takdang panahon sa Diyos.

Ang bugtong “hinungdan” nga sa tinuud makawagtang sa kahakog ug magtukod og gugma sa tibuok kalibutan isip motibo sa kinabuhi mao ang plano sa Diyos sa pagtubos pinaagi ni Kristo. Busa, kinsa ang tinuod nga makabuntog sa kalibutan sa karon nga panahon, diha sa kasulatan nga pagsabut, mao kadtong kinsa matinud-anong nagsunod sa iyang mga tunob sa sakripisyo. Sa wala pa ang Unang Pag-anhi ni Jesus dihay pipila nga nakakuha sa espiritu sa Mesianikong hinungdan ug malipayon nga naghalad sa ilang kinabuhi ngadto niini. Gilista ni Pablo ang pipila niini sa Hebreo kapitulo 11. Si Moises usa sa ila. “Tungod sa pagtoo si Moises, sa diha nga daku na siya, wala mosugot nga pagatawgon siya nga anak sa anak nga babaye ni Faraon; Nga nagpalabi pa hinoon sa pag-antus sa mga pagdagmal kauban sa mga tawo sa Diyos, kay sa pagpahimulos sa mga kalipayan sa sala sulod sa usa ka panahon; Nagtamod sa pagpakaulaw ni Kristo nga labi ka bahandi kay sa mga bahandi sa Ehipto: kay siya nagtahod sa balus sa ganti.”- Heb. 11: 24-26

Si Juan misulat nga ang kadaugan nga nakabuntog sa kalibutan mao ang pagtoo. (I Juan 5:4) Pinasikad niini, si Moises nahimong usa ka mananaug. Sumala sa pagtan-aw sa kalibutan, dako unta ang kaayohan ni Moises nga magpabilin sa Ehipto ug modawat sa legal nga pagkasakop sa pamilya ni Paraon. Gikan sa panglantaw sa kaugalingong interes, ang tanan mawala kaniya ug walay makuha pinaagi sa pagbiya ug pagdani sa hinungdan sa iyang katawhan. Apan, ingon sa gisulti sa apostol, “Tungod sa pagtoo siya mibiya sa Ehipto, dili sa kahadlok sa kaligutgut sa hari: kay siya milahutay, ingon sa pagkakita kaniya nga dili makita.” (Hebreohanon 11:27) Si Moises adunay pagtoo sa mga saad sa Diyos masaligon nga ang usa ka dalan sa kinabuhi nga nahiuyon sa mga saad mao ang iyang labing maayo nga walay katapusan nga mga interes, bisan tuod kini nagkahulogan sa pagkawala sa halos tanang yutan-on nga kaayohan.

SI JESUS AND DAKO NGA PANIG-INGNAN

Diha kang Jesus aduna kitay pinakalabaw ug labing komprehensibo nga sumbanan sa gugma isip paagi sa kinabuhi. Dili lamang siya naghatag kanato og usa ka panig-ingnan, apan gimandoang gugma sa iyang mga sumusunod, nga nagaingon, “Usa ka bag-ong sugo nga akong ihatag kaninyo, nga maghigugmaay kamo sa usag usa; ingon nga ako nahigugma kaninyo.” (Juan 13:34) Apan, kini nga panglantaw wala masabti o gipabilhan sa mga tawo sa panahon ni Jesus, ug didto lamang sa Pentekostes ang iyang mga tinun-an nakasabot sa tinuod

nga importasyon niini. Sa dihang giingnan ang adunahan nga batan-ong magmamando nga ibaligya ang tanan nga anaa kaniya ug ihatag sa mga kabus, siya mibiya nga masulub-on. Sa pagsunod sa balaod sa pagpreserbar sa kaugalingon iyang natigum ang mga butang ingon nga usa ka panalipod batok sa umaabot, ug dili siya andam nga biyaan ang ideya nga sa umaabot iyang gikinahanglan ang iyang bahandi. -Mat. 19:16-22; Lucas 18:18-23

Bisan ang mga disipulo nalibog niini nga tambag ngadto sa adunahan nga batan-ong lalaki, nga daw nagpakita sa ingon nga walay pagduhaduha nga pagbiya sa tanan nga interes sa kaugalingon. Nagkomento sa maong hitabo, gipasabut ni Hesus sa iyang mga tinun-an nga mas sayon alang sa kamelyo ang paglusot sa mata sa usa ka dagum kay sa usa ka dato nga tawo nga makasulod sa gingharian sa Dios. Unya nangutana sila, “Kinsa man diay ang maluwas?” Wala direktang gitubag ni Jesus kining pangutanaha, nga nag-ingon lamang, “Sa mga tawo kini dili mahimo; apan sa Diyos ang tanan nga mga butang possible” “Si Pedro, nga buot masabtan ang usa ka pilosopiya nga lahi kaayo sa bisan unsang butang nga ilang naandan, nangutana, “Tan-awa, kami mibiya sa tanan, ug misunod kanimo; unsa man ang anaa kanamo?” - Mat. 19:23-27

Tataw ang pangutana ni Pedro. “Gibiyaan namo ang tanan,” siya miingon. Sa laing pagkasulti, iyang gipahinumduman ang Agalon nga isip iyang mga tinun-an sila nagtuman sa kondisyon sa pagkadisipulo nga iyang gipangayo nga ipahamtang ngadto sa adunahang batan-ong magmamando. Sa pagkatinuod, ang ilang “tanan” tingali dili sama sa “tanan” sa batan-ong lalaki, apan ang prinsipyo managsama. Tungod kay naghimo niini nga sakripisyo, natural nga gusto nila nga mahibal-an kung unsa ang ilang madahom nga makabalik. Mao kini ang punto sa pangutana ni Pedro. Gipadayag niini nga wala pa niya makuha ang tinuod nga diwa sa pagkadisipulo. Alang kaniya kini labaw pa sa usa ka tanyag sa negosyo, usa nga iyang gilauman nga maghatag kaniya og mas dako nga pagbalik, labing menos sa pasidungog ug kadunggan kay sa iyang pagpangisda. Imbis nga usa ka mapainubsanon nga mangingisda, siya naglaum sa usa ka inila nga katungdanan sa gingharian sa Mesiya nga mahimong usa ka magmamando, prinsipyo, ug bantugan taliwala sa mga tawo.

Sa dihang gipahibalo ni Jesus sa iyang mga tinun-an nga siya moadto sa Jerusalem ug nga siya nagpaabut nga dakpon didto ug patyon, si

Pedro mitambag, “Pahilayo gikan kanila, Ginoo,” o, sumala sa mabasa sa Young's Literal Translation, “Magmaluloton ka sa imong kaugalingon.” (Mateo 16:22) Ang tubag ni Hesus niining maayo nga tambag mao ang punto: “Pahawa ka sa akong likod, Satanás: ikaw usa ka kalapasan ngari kanako: kay ikaw wala maghunahuna sa mga butang nga iya sa Diyos, apan niadtong iya sa mga tawo.” (berso 23) Gisulayan ni Pedro ang pagdani sa Magtutudlo nga kinahanglan niyang tugotan ang kaugalingong interes sa pag-impluwensya kaniya ug dili moadto sa Jerusalem, diin nahibal-an niya nga ang iyang mga kaaway naghimo sa usa ka lit-ag alang sa pagdakop kaniya. Sa paghimo niini, si Pedro sa wala tuyo nga nagdala sa hinungdan ni Satanás, kinsa kanunay nag-awhag sa mga tawo sa pag-una sa kaugalingon.

Ang mga tawo sa kalibutan, diin si Satanás mao ang prinsipe, natural nga maghunahuna sa kaugalingon una sa tanan nga panahon. Kini nahimo nga pamaagi sa kinabuhi sa tawo sukad sa mga adlaw sa Eden, apan dili kini paagi sa Diyos. Si Jesus nagpaila sa usa ka bag-ong agianan-nga mao ang dili mahigugmaon sa kaugalingon nga gugma. Sa kalibutan sa Diyos, “diin nagpuyo ang pagkamatarung,” kini ang bugtong paagi nga tugutan nga magpadayon. (II Pedro 3:13) Bisan pa, karon kini ang dalan lamang sa mga disipulo ni Jesus, nga gipaila niya sa panahon sa iyang yutan-on nga pangalagad.

Miingon si Jesus, “Kon adunay buot mosunod kanako, kinahanglan magdumili siya sa iyang kaugalingon, ug magpas-an sa iyang krus ug mosunod kanako. Kay bisan kinsa nga buot magpatunhay sa iyang kinabuhi kawagtangan hinoon siya niini: ug bisan kinsa nga magawagtang sa iyang kinabuhi tungod kanako, makakaplag siya niini.” (Mateo 16: 24,25) Si Pedro mitambag ni Jesus sa pagluwas sa iyang kinabuhi, apan si Jesus dinhi nagpatin-aw ngadto kang Pedro nga kinsa maningkamot nga maluwas ang ilang kinabuhi mawad-an sila niini, samtang kadtong mga mawad-an sa ilang mga kinabuhi nga nagsakripisyo ang magluwas kanila. Kaduhaduhaan kon ang mga tinun-an nakasabut sa giladmon niini nga pahayag nianang panahona, apan kini usa lamang ka pamaagi diin gipatin-aw ni Jesus ang kalainan tali sa dalan sa kaugalingong interes ug sa dalan sa gugma-gugma nga gipakita pinaagi sa pagsakripisyo sa kaugalingon interes alang sa uban.

Gani niadtong panahona si Jesus “nawad-an sa iyang kinabuh” nga sakripisyo alang sa uban-sa tinuud, alang sa tibuok kalibutan sa

katawhan. Sa ulahi, sa mga babaye sa iyang walay sulod nga lubnganan, gihatag ang instruksiyon sa paglakaw ug pagsulti sa mga tinun-an nga siya nabanhaw gikan sa mga patay, ug sa maong komisyon espesyal nga gihisgotan si Pedro: “Lakaw ... sultihi ang iyang mga tinun-an ug si Pedro.” (Marcos 16:7) Si Pedro tingali wala masabti apan gamay ra sa dihang gisaysay ni Jesus kaniya nga kadtong nawad-an sa ilang kinabuhi diha sa balaang pagtultol nga pag-alagad sa Diyos magaluwas kanila. Bisan pa, karon daw si Jesus, pinaagi sa pagtawag sa espesyal nga atensyon sa kamatuoran sa iyang pagkabanhaw, nagduso sa pagtulon-an ngadto sa hunahuna ug kasingkasing ni Pedro. Sa walay duhaduha, ang hunahuna ni Jesus mao, “Sultihi si Pedro nga ang akong kinabuhi naluwas. Buot niya nga luwason ko kini pinaagi sa hinakog nga paglikay sa pribilehiyo sa pagsakripisyo. Sama sa mga tawo sa kalibutan, giisip niya nga binuang nga sa usa ka emerhensya kinahanglan kong hunahunaon ang akong kaugalingon. Naghunahuna siya nga kinahanglan akong panalipdan ang akong kaugalingon, apan sa dihang imong sultihan siya nga ako nabanhaw gikan sa mga patay, siya makaamgo nga ang akong kinabuhi naluwas sa pamaagi sa Diyos, dili sa pagsunod sa kalibutanong prinsipyo sa kaugalingon una.”

PAGBUNTOG SA KALIBUTAN

Ang pagbuntog sa kalibutan nagpasabot nga sa pagtuman sa mga kondisyon sa atong pagpahinungod kita nagbarug batok sa prinsipyo sa kahakog diin kita gilibutan sa tanang bahin, ug nagpadayon sa paghalad sa atong mga kinabuhi nga dili hinakog sa pag-alagad sa Diyos, ang Kamatuoran ug ang mga kaigsoonan. Ingon nga mga Kristohanon, gitawag kita sa kalibutan, ug kinahanglan kita magpabilin nga lahi gikan niini, nga dili magtugot sa atong kaugalingon nga maimpluwensyahan sa kaugalingong interes nga panglantaw. Dili pa kini ang takdang panahon alang sa pagreporma sa kalibutan ni alang sa pag-usab sa kinatibuk-ang panglantaw sa kaugalingon una ngadto sa pagsakripisyo sa kaugalingon. Busa, ang pagsulay kanato mao nga magpadayon nga magpalahi gikan sa kalibutan samtang, pinaagi sa pagtalikod sa kaugalingon nga panglantaw sa kaugalingon, naningkamot kita nga mawala ang atong kinabuhi diha sa kawsa sa diosnong gugma ug pag-alagad.

Ang pagbuntog sa kalibutan adunay mas seryoso nga implikasyon kay sa paglikay lamang sa pag-apil sa pipila sa iyang mga kalipayan. Sa pagkatinuod, daghan sa mga kalipayan sa kalibutan ang tungod sa

kahakog, ug busa kinahanglan likayan sa mga naningkamot sa pagbuntog sa kalibutan. Hinuon dili nato hunahunaon nga kita matinud-anon nga mga mananaug tungod lamang kay wala kita maglakaw niining mga butanga.

Ingon nga mga sumosunod sa Agalon giandam kita nga ipaambit uban kaniya sa pagmando sa bag-ong kalibutan sa Diyos, busa kita gibansay sa mga prinsipyo sa gugma. Ubos sa impluwensya sa gugma nawala ang atong kinabuhi sa pagsakripisyo. Wala kini magpasabot nga wala kita'y kalipay sa kinabuhi. Sa pagkatinuod, kon kita nagkinabuhi sumala sa atong mga pribilehiyo, ang kalipay sa Ginoo maato. Kung, sa laing bahin, wala kita nakakat-on sa pag-apresyar sa paagi sa gugma ug pagsakripisyo aron sa pagpangita niini, ug sa mga saad sa Diyos nga may kalabutan niini, usa ka bug-os nga makatagbaw nga bahin nga mas labaw pa sa pagbayad alang sa tanan nga walay hinungdan nga kalipay niini kalibutan, kinahanglan natong susihon ang atong mga kasingkasing aron mahibal-an kung unsa ang sayup. Kon kita kinahanglan nga moadto sa kalibutan aron sa pagkaplag sa nagkalain laing mga matang nga makapahimuot samtang atong gihalad ang atong mga kinabuhi alang sa Diyos, mahimo nga seryoso kitang mangutana kung kita magmadaugon ba o dili niini nga mga linya.

Ang kasakitan nga ania kanato sa kalibutan nga gihisgutan ni Jesus sa atong pangunang teksto, mahimong sumala sa sukod nga sa atong pagkinabuhi nagsupak sa espiritu sa kalibutan. Ang kalibutan nahigugma sa iyang kaugalingon, gipasabut ni Jesus. (Juan 15:19) Kung ang kalibutan walay bisan unsa nga anaa kanato, o sa atong paagi sa pagkinabuhi, nga sukwahi sa iyang kaugalingon, nan mahimo kita nga magduhaduha sa dalan nga atong gilaktan o sa matang sa atong pagbuntog.

Bisan pa, kung kita nakigbatok sa kalibutan, kita gigapos, sa pipila ka mga punto, ug sa pipila ka paagi, sa pagbati sa pagsupak niini tungod kay, “sa kalibutan kamo adunay kagul-anan.” (Juan 16:33) Bisan pa niana, mahimo kita “sa pagdasig,” dili tungod kay kita nagmaya sa kasamok, apan tungod niini nga ebidensiya sa pagtugot sa Diyos. Kita makabaton og kalipay tungod sa atong pagtoo sa mga saad sa Diyos nga bisan kita karon nawad-an sa atong yutan-on nga mga kinabuhi, nga naghatag sa tanang butang nga giisip sa kalibutan nga mapuslanon, kita makasiguro nga makabaton sa kinabuhi nga “labi ka

madagayaon,” tungod sa “mapailubon nga pagpadayon sa pagbuhat sa mayo” kita nangita alang sa “himaya ug dungog ug imortalidad, ang kinabuhing dayon.” - Juan 10:10; Roma. 2 7

“SUMUNOD KA KANAKO”

Ang kalibutan sa panahon ni Jesus misupak kaniya, ug sa katapusan nagpatay kaniya. Kinahanglan nga dili kita magdahum ug mas mayo nga pagtratar karon. Sumala sa gipatin-aw ni Jesus, ang sulugoon dili makapaabut nga labaw sa iyang Agalon. (Juan 15:20) Ang hinungdan nga gidumtan sa kalibutan si Jesus mao nga ang iyang paagi sa pagkinabuhi supak sa ila. Pinaagi sa iyang panig-ingnan sa pagsakripisyo iyang gihukman ang ilang pagkamahakogon, ug pinaagi sa iyang mga pagtulon-an iyang gibutyag ang ilang mga kasaypanan, samtang nagtudlo mismo sa mga dili inila nga kamatuoran.

Sama sa iyang mga tinun-an, atong madungog ang tawag sa Magtutudlo, “Sumunod ka kanako.” (Mateo 4:19) Ang pagsunod nga gipasabot ni Jesus mas labaw pa kay sa pagdayeg kaniya. Ang paglakaw nga matinud-anon sa iyang mga tunob nagpasabut nga ang atong mga kasinatian sa kalibutan mahisama sa iya. Apan “gibuntog Niya ang kalibutan,” ug ingon usab niini ang mahimo nato, sama kaniya, kita nag-una sa tumong sa balaang kabubut-on ug masaligon nga mosalig sa gisaad nga grasya sa Langitnong Amahan aron pagtabang sa panahon sa panginahanglan. - Heb. 4:16

Samtang sa dili madugay miambit kita sa mga emblema sa Memorial karong tuiga, magmalipayon kita labaw pa kay sa kaniadto ingon sa mga simbolo sa kamatayon ni Jesus isip Manunubos sa tawo. Hinumdoman usab nato nga tungod niining dako nga buhat sa pagtubos kita karon adunay pribilehiyo nga mamatay uban ni Jesus pinaagi sa pagtugyan sa atong kinabuhi sa pagbuhat sa kabubut-on sa Dios. Kon kita matinud-anon niini kita mahimong matuod nga mga mananaug, ug natuman diha sa atong kaugalingon ang gisaad sa Agalon, “Kaniya nga magmadaugon itugot ko nga molingkod uban kanako sa akong trono, ingon nga ako usab nakadaug, ug ako milingkod uban sa akong Amahan sa iyang trono.”- Pinadayag 3:21 ■

Pag-alagad Uban sa Pagkamapainubasanon

Yabeng Bersikulo::
“Kay ang matag-usa
nga magapahitaas sa
iyang kaugalingon,
igapahiubos; ug ang
magapaubos sa
iyang kaugalingon,
igapahitaas.”

Lucas 14:11
Piniling Kasulatan:
Lucas 14:7-14

Gihatagan kita ni Jesus sa atong yabeng bersikulo, uban ang usa ka tema sa kinabuhi nga Kristuhanon. Ang importante nga tema mao ang personal nga pagpaubos. Kon kita magtinguha sa pagbayaw sa kaugalingon, sa tinuod kita mapainubsanon sa usa ka punto sa panahon. Kon, sa laing bahin, boluntaryo kitang mgpaubsanon, kita pagabayawon sa atong Langitnong Amahan. Nahiuyon kini sa Balaang prinsipyo, “Ayaw pagpalimbong, ang Diyos dili mabiaybiay; Kay bisan unsa ang ipugas sa tawo, mao usab kana ang iyang pagaanohon. Kay ang magapugas alang sa iyang kaugalingong unod, gikan sa unod magaani sa pagkadunot; apan kadtong nagapugas alang sa Espiritu, gikan sa Espiritu, magaani sa kinabuhi nga walay katapusan.” (Galacia 6:7-8) Tingali makuha nato ang bunga sa pagkamapainubsanon o magnagutan sa bunga sa atong garbo.

Ang nag-una nga mamiminaw ni Jesus alang niini nga pagtulon-an mao ang usa ka pagtigum sa mga lider sa relihiyon sa panimalay sa usa ka prominenteng Pariseo. Kini nga mga kalalakin-an nahigugma sa “mga punoan nga lingkoranan sa mga sinagoga, ug sa labing taas nga mga lawak sa mga pista.” (Marcos 12:38-40) Ang atong Ginoo naghimo sa pagtulon-an sa pagpaubos sa usa ka sambingay, pinasikad sa usa ka teksto gikan sa Basahon sa Panultihon. Tino nga kining mga relihiyoso nga mga tawo pamilyar sa mga pulong sa Daang Tugon, tungod kay ilang giisip ang ilang mga kaugalingon nga mga tinugyanan sa Pulong sa Diyos. Ang pahimangno mao, “Ayaw pahimayaa ang imong kaugalingon atubangan sa hari, ug ayaw pagbarug sa dapit sa bantugan; Kay labi pang maayo kanimo nga siya igatudlo kanimo: Tumindog ka, ug itugyan mo ang mga hulosayon ngadto sa atubangan sa hari, ug ang imong mga mata makakita pag-usab.”- Panultihon 25:6,7

Dili ba makaulaw nga molingkod sa lingkoranan nga may kadunggan ug dayon, sa atubangan sa kadaghanan, pabalhinon ikaw ngadto sa ubos nga lingkoranan? Atong pasidan-an ug likayan ang maong mapangahasong panghunahuna. Sama sa gipangamuyo sa salmista, “Hinloi ako gikan sa tinago nga mga kasaypanan. Ingon man usab pugngan mo ang imong ulipon gikan sa mga sala sa pagpalabilabi; Dili unta sila magmando kanako.”- Salmo 19:12,13

Tungod sa nahulog nga kinaiya, sayon ra ang paghunahuna nga kita dungganon tungod sa espirituhanong pagkahamtong o mga katuigan sa pag-alagad sa kawsa sa Diyos. Dili! Ang pagkamapainubsanon kinahanglan magpadayon sa paghari sa atong mga kasingkasing. Sa mahangturon nga laraw sa mga butang, kadtong nagapangita-sa-kaugalingon, mapasigarbuhon, o mapahitas-on magpaubos sa Diyos. Miingon si Jesus, “Dili tanang magaingon kanako, Ginoo, Ginoo, makasulod sa gingharian sa langit, kondili ang nagatuman sa kabubuton sa akong Amahan sa langit. Daghan unya ang magaingon kanako niadtong adlaw, Ginoo, Ginoo; dili ba nanaghimo man kamig mga profesiya tungod sa imong ngalan, ug nanagpagula sa mga yawa tungod sa imong ngalan, ug nakahimo sa daghang mga milagro tungod sa imong ngalan? Ug unya ako mopahayag ngadto kanila, wala ako makaila kaninyo; mobiya gikan Kanako.”(Mateo 7:21-23) Hinumdoman nato kanunay, “Sa dili pa ang kalaglagan ang kasingkasing sa tawo mapahitas-on, Ug sa dili pa ang dungog mao ang pagkamapainubsanon.”- Panultihon 18:12

Ang mga pagtulon-an ni Jesus mahitungod sa panginahanglan sa pagkamapainubsanon nagbilin sa malungtaron nga impresyon sa kasingkasing ni Apostol Pedro. Gipasa niya kini nga importante nga prinsipyo kanato sa panapos nga linya sa iyang unang sulat. “Magpasakop kamo nga masinugtanon sa usag usa, ug magsul-ob kamog magpaubos, kay gisupak sa Diyos ang mga mapahitas-on, apan nagahatag sa grasya sa mapainubsanon. Busa magpaubos kamo sa ilalum sa gamhanang kamot sa Diyos, nga Siya magabayaw kaninyo sa tukma nga panahon, nga magatugyan sa tanan ninyong pag-atiman ngadto Kaniya, kay Siya may kahingawa alang kaninyo.”(I Pedro 5:5-7) Ang atong mapainubsanon, pagdumala, dili gayud kita pakamenoson. Kini kanunay alang sa atong panalangin ug Kristohanong pagtubo, ug nagapakita sa pag-atiman sa Diyos kanato. Sa ingon mahimo nato nga mapabilhan ang pribilehiyo, kaayuhan, ug panalangin sa pag-alagad sa Dios uban ang pagkamapainubsanon. ■

Ang Bili sa Pagkadisipulo

Yabeng Bersikulo:

“Bisan kinsa nga dili mopas-an sa iyang krus ug dili mosunod kanako, dili siya mahimong akong tinun-an.”

—Lucas 14:27

***Piniling Kasultan:
Lucas 14:25-33***

Ang atong Yabeng Bersikulo nagsulti kanato sa unsa ang bili sa pagkadisipulo. Sa laktud, kini naglangkob sa tanang butang nga anaa kanato. Kini nga panghunahuna sa sinugdan makadaug sa natural nga hunahuna. Apan, ang adunay espiritohanong panghunahuna makasabut. (I Corinto 2:12-16) Aron malampuson ang pagsunod kang Jesus nagkinahanglan nga pas-anon nato ang atong kaugalingong krus, ug kini himoon “adlaw-adlaw.” - Lucas 9:23

Diha sa kahimtang sa Pinili nga Kasulatan, ang ministeryo ni Jesus nakab-ot ang nga kalampusan, ug daghang mga tawo misunod kaniya. Kini mag-awhag sa mga tawo sa kinaiyanhon nga hunahuna nga ang Agalon magwali sa usa ka hapsay nga mensahe. Nganong makapasilo sa bisan kinsa nga panon sa katawhan ug magpameligro sa pagkawala sa potensyal nga mga disipulo? Ang mga pulong ni Jesus tingali makalilisang: “Kon adunay moanhi kanako ug wala magdumot sa iyang amahan ug inahan, asawa ug mga anak, mga igsoong lalaki ug mga babaye, oo, ug sa iyang kaugalingong kinabuhi usab, siya dili mahimong akong tinun-an.” (Lucas 14:26). Dinhi iyang gisulti kanila ang mahitungod sa bili sa pagkadisipulo.

Sa unsang paagi nga si Jesus magwali sa pagdumot sa mga ginikanan, mga igsoon, o mga anak? Ang pagdumot nga gihisgotan ni Jesus dili usa ka malisya, kahakog, o kasuko. Hinunoa, kini usa ka katumanan sa may kalabutan nga bili sa mga butang nga labing bililhon alang kanato. Kung itandi sa gasa nga nahimong mga anak sa Diyos, nga gipanganak sa iyang Balaang Espiritu, ang tanan nga mga butang mahinungdanon. Giila nato ang bililhong bili sa yutan-ong pamilya, apan ang kamatayon sa kadugayan magbulag sa mga relasyon sa kalibutan. Bisan pa, ang atong pagkasinagop ngadto sa pamilya sa Diyos pinaagi ni Cristo mahangturon, ug busa dili mahal. Ang tanan nga anaa kanato sa kalibutan wala'y ikatandi-ang tanan nga mga pag-

uyon, panaghigalaay, pasidungog, ug bahandi. “Unsa man ang kapuslanan sa usa ka tawo kon maangkon niya ang tibuok kalibutan apan mawad-an sa iyang kaugalingong kalag?” “Si bisan kinsa nga nagtinguha sa pagluwas sa iyang kinabuhi mawad-an niini, apan si bisan kinsa nga mawad-an sa iyang kinabuhi tungod kanako ug sa ebanghelyo maluwas niini.” Marcos 8: 36,35

Nasabtan ni Apostol Pablo kini nga prinsipyo. Human sa pagbansay sa iyang maanyag nga pagpadayon sa mga kalampusan siya mitapos, “Unsa nga mga butang ang makaangkon kanako, kini akong giisip nga kapildihan alang kang Cristo. Bisan pa niini, giisip ko ang tanan nga mga butang nga tungod niana hikalimtan ko ang kahadlok sa mga pag-antus ni Cristo Jesus nga akong Ginoo; nga tungod kaniya giantus ko ang kapildihan sa tanang mga butang, ug giisip ko sila nga mga sagbut, aron lamang maako si Cristo ug makaplagaan ako diha kaniya, ang akong kaugalingong pagkamatarung, nga gikan sa Kasugoan, kondili kadtong pinaagi sa pagtoo kang Cristo, ang pagkamatarung nga gikan sa Dios pinaagi sa pagtoo: aron ako makaila Kaniya ug sa gahum sa Iyang pagkabanhaw, ug sa pagpakig-ambit sa Iyang mga pag-antus, nga mahisama sa Iyang kamatayon, kung sa bisan unsang paagi, makab-ot ko ang pagkabanhaw gikan sa mga patay.”- Filipos. 3: 7-11

Ang “pagpakig-ambit” sa mga pag-antus ni Kristo nakab-ot pinaagi sa pagdala sa krus. Ang ingon nga pagpas-an sa krus, sumala sa gipahayag sa atong yabeng bersikulo, wala nagpasabot nga kita kinahanglan nga literal nga magdala sa usa ka dako nga krus uban kanato sa adlaw-adlaw nga kinabuhi. Ang pagdala sa krus mao ang kasakit, kakapoy, pagpakaaulaw, ug pagpaubos nga may kalabutan sa pagpadan-ag sa atong kahayag sa adlaw-adlaw. Ang atong Ginuong Jesus nakasinati niining mga butanga sa husto nga paagi samtang siya milatas sa mga dalan sa Jerusalem sa iyang pagpaingon sa Golgota. Kinahanglan nga ang matag usa kanato magpas-an sa krus nga gihatag sa atong Langitnong Amahan kanato. Kini makagasto kaayo kanato sa atong panahon, kusog, ug dungog sa kalibutan. Si Jesus miingon, “Bisan kinsa kaninyo nga dili mobiya sa tanan nga anaa kaniya dili mahimo nga akong tinun-an.” (Lucas 14:33) Busa, ang paghatag sa atong gamay nga tanan ngadto sa Diyos alang kang Cristo usa ka gamay kaayo nga kantidad alang sa dili maihap nga bili sa pagkadisipulo.■

Ang Ligoy nga Anak

Mga Yabeng Bersikulo:
“Apan ang amahan miingon sa iyang mga ulipon, ‘Dad-a ninyo dinhi sa madali ang labing maayong kupo ug isul-ob kini kaniya; ug butangig singsing ang iyang kamot, ug sapatosi ang iyang mga tiil; ug dad-a dinhi ang nating baka nga gipatambok ug ihawa kini, ug mangaon kita ug managsadya; kay kining akong anak namatay na, apan karon nabuhi siya pag-usab; siya nawala na, apan karon hingkaplapan siya.’ Ug sila misugod sa pagsadya.”

Lucas 15:22-24

Piniling Kasulatan:
Lucas 15:11-24

Ang atong leksyon nga gihisgutan ingon nga sambingay sa anak nga nawala, tungod sa walay pagduhaduha sa anak sa yutan-on nga mga kalingawan ug gastuhon. Apan, uban ang labi ka balido, kini mahimo nga ang titulo mao ang sambingay sa maluluy-on ug mahigugmaong amahan. Tataw nga ang amahan niini nga istorya nagrepresentar sa Diyos, ingon nga ang kinaiyahan ug giladmon sa gugma ug kaluoy sa atong Langitnong Amahan kusganong gihatagan og gibug-aton sa mga pulong nga gisulti ni Jesus. Sama sa usa ka amahan, ang Diyos nangandoy ug nagbantay alang sa mahinulsulon nga mga makasasala aron mobalik kaniya. Siya dili usa ka tiglaglag, apan usa ka manluluwas.

Kadtong nagtinguha sa paghinulsol sa makasasala nga mga gawi ug pagadawaton balik ngadto sa pamilya sa Diyos dili makakita og lain nga sambingay nga makatabang kaayo sa pagbaton sa gugma sa Diyos ug sa iyang tinguha sa pagdawat niini. Giawhag sila sa representasyon sa Amahan ingon nga usa nga dili lamang andam nga

modawat kanila, apan nagbantay ug naghulat alang sa bisan unsa nga ilhanan sa pagbalik, ug dayon nagdagan aron pagtagbo sa naghinulsol. Si Jesus miingon sa sayo pa, “Adunay labaw nga kalipay sa langit tungod sa usa ka makasasala nga naghinulsol kay sa kasiyaman ug siyam nga mga tawong matarung nga wala magkinahanglan sa paghinulsol.” - Lucas 15:7

Kini nga hulagway sa Diyos supak sa kinatibuk-ang panglantaw kaniya. Ang iyang kinaiya sayop nga represeantahan sa mga kredo, hinungdan nga ang kadaghanan mahadlok kaniya. Busa wala sila magdahum nga mainiton o mahigugmaon nga pagdawat gikan kaniya. Ang kamatuoran nga ang amahan sa niini nga sambingay nagbantay ug naghulat sa iyang masinupakon nga anak nga lalaki, ug gani midagan aron sa pagsugat kaniya, usa ka gamhanan nga pamatuod sa mapinanggaon ug mahigugmaon nga kinaiya sa Diyos. Ingon nga ang husto nga hunahuna sa kinaiya sa Diyos makaabot sa mga kabus sa espirituhanon ug daotan, nakadawat sila og bag-o nga paglaum sa hingpit nga pagbalik ngadto sa Diyos ug pagdawat kaniya.

Ang masinupakon nga anak nakaamgo ug nakahunahuna. Siya nahigmata sa usa ka katumanan sa iyang hilabihang panginahanglan ug sa kamatuoran nga ang iyang amahan adunay daghan nga bahandi. Ang iyang amahan lagmit nga andam nga tugotan siya nga makig-ambit sa mga panalangin nga dili na niya angay, bisan kung kini mao ang pagkinabuhi isip sulugoon. Ang iyang ekspresyon, “Ako motindog ug moadto sa akong amahan,” nagrepresentar kon unsa ang kinaiya sa tanan nga maghinulsol. (berso 18) Sa pagkatinuod, kitang tanan kinahanglan nga makasabot sa atong kaugalingong kabalaka, ug sa daghan nga probisyon nga gihimo sa Diyos diha kang Kristo Jesus alang sa kapasayloan sa atong mga sala. Tungod niini gipasaylo na usab kita pag-usab sa iyang gugma ug pag-atiman, ug balik ngadto sa panag-uyon sa usa nga gigikanan sa tanang panalangin.

Ang kalipay sa matam-is nga pakighiuli sa Diyos gipatin-aw sa leksyon karon. Kita, isip mga Kristohanon, gipasig-uli ngadto sa Diyos pinaagi kang Jesus, ug karon usa ka ministeryo sa pagpasig-uli ang gipiyal kanato. (II Corinto 5:18) “Kita mga embahador, sumala sa pag-awhag sa Diyos pinaagi kanamo, kami nangamuyo alang kang Cristo, Pagpasig-uli ngadto sa Diyos.” (Berso 20) Ingon nga mga embahador sa Diyos, gisugo sa pagsangyaw sa pulong sa pagpasig-uli. “Sa ngalan ni Kristo,” nangamuyo kita sa sinakit nga tawo nga pamilya, ang mga masinupakon sa sambingay, aron makig-uli sa Diyos.■

Ang Ginoo ang Atong Dalangpanan

Yabeng Bersikulo:

“Kay ang Anak sa Tawo mianhi sa pag-pangita ug pag-luwas sa nawala.”

—Lucas 19:10

***Piniling Kasulatan:
Lucas 19:1-10***

Ang atong yabeng bersikulo nagsumaryo Angano nga si Jesus mianhi sa yuta. Ang iyang gihulagway nga pahayag sa misyon mao ang “pagpangita ug pagluwas sa nawala.” Nagpabilin kini sa iyang misyon karon, ug kita interesado kaayo sa kalampusan niini.

Ang okasyon sa atong Piniling Kasulatan mao ang pagduaw ni Jesus sa Jerico. Si Zaqueo, nga usa ka maniningil sa buhis alang sa mga Romano, naningkamot nga makakita sa Agalon. Ang iyang mubo nga gitag-on nakapakyas sa iyang mga paningkamot, busa dali siyang misaka sa kahoy nga sikomoro aron makabaton og mas maayo nga panglantaw, ug didto siya naghulat. Ang iyang paningkamot nagmalampuson. “Ug sa paghiabut ni Jesus niadtong dapita, siya mihangad ug miingon kaniya, Zaqueo, dumali ka pagkanaug, kay kinahanglan moadto ako sa imong balay karong adlaw. Busa midali siya sa pagkanaug, ug midawat Kaniya nga malipayon.”(Lucas 19:5,6) Ang pagpakig-ambit sa puloy-anan ni Zaqueo niadtong gabhiona kahibulongan gayud! Nahimo siyang sumusunod ni Jesus, ug ang mga panumduman sa ilang kagabhion nga walay duhaduha midan-ag sa iyang kasingkasing alang sa nahibilin sa iyang kinabuhi.

Sukwahi sa pag-abiabi ni Jesus kang Zaqueo, ang mga pangulo sa relihiyon sa mga Judio nagtamay kaniya. Sa ilang pagbana-bana siya usa ka nawala nga makasasala, takus sa pagsalikway, tungod kay siya nagsilbi nga usa ka maniningil sa buhis alang sa mga Romano. Ang ilang negatibong reaksiyon sa pag-adto ni Jesus sa balay ni Zaqueo tingali tungod sa maliputon nga pagbadlong nga gipasabot sa iyang pagpili. Gipalabi niya ang pagpuyo uban sa usa ka makasasala nga matinud-anon nga kasingkasing kay sa usa nga nagtoo nga matarong apan gahi ang kasingkasing. Makakat-on kita og bililhong leksyon

gikan sa panig-ingnan sa atong Ginoo. Kini usa ka sayup, nga endemiko sa atong nahulog nga kaliwat, aron pagtamay sa uban nga wala gitamud nga mahimong balaan ingon sa atong paghunahuna. Apan si Hesus misunod sa panig-ingnan sa iyang Amahan, “Kay ang Ginoo dili makakita sa makita sa tawo; kay ang tawo nagatan-aw sa panggawas nga dagway, apan ang Ginoo nagatan-aw sa kasingkasing.” - I Sam. 16:7

Hinumdoman nato nga wala kitay bisan unsa nga ikapasigarbo. Ang tanan nga ania kanato nadawat gikan sa Diyos, ug kita hingpit nga nagsalig sa iyang grasya kanato diha kang Cristo Jesus. (I Corinto 4:7; II Timoteo 2:1) Busa kinahanglan dili kita magpakita og pagtamay sa atong isigkatawo. Hinunoa, kinahanglan natong ipakita ang samang gugma, kaluoy ug simpatiya nga gihulagway ni Jesus sa iyang pagtratar kang Zaqueo.

Ang talagsaon nga pagtulon-an sa mapintas nga paghukom, sukwahi sa gugma ni Jesus, makita sa Ebanghelyo ni Lucas. Samtang naglakaw si Jesus padulong sa Jerusalem, nagpadala siyang mga mensahero nga una kaniya. “Samtang sila nangadto, sila misulod sa usa ka balangay sa mga Samarianhon, aron sa pagpangandam alang Kaniya. Apan wala sila modawat kaniya, tungod kay ang Iyang nawong gipahimutang alang sa panaw paingon sa Jerusalem. Ug sa pagkakita niini sa iyang mga tinon-an nga si Jacobo ug si Juan, sila miingon: Ginoo, buot ba ikaw nga magsugo kami nga manaug ang kalayo gikan sa langit ug magsunog kanila, ingon sa gibuhay usab ni Elias? Apan milingi ug iyang gibadlong sila ug miingon, “Wala kamo masayud unsang espirituha ang inyong gipakig-ambit.” Kay ang Anak sa Tawo wala moanhi aron sa paglaglag sa kinabuhi sa mga tawo kondili aron sa pagluwas kanila. (Lucas 9:51-56) Hinumdoman usab nato ang atong “paagi sa espiritu” -nga wala kita dinhi aron paglaglag sa “mga kinabuhi sa mga tawo,” apan sa pagtrabaho uban ni Jesus sa pagluwas kanila.

Ingon nga mga representante ni Kristo sa kalibutan karon, maayo nga atong i-refresh ang atong mga hunahuna sa iyang pahayag sa misyon kada adlaw sa pagkahigmata. Kinahanglan atong luwason ang kinabuhi sa mga tawo, dili ang paglaglag kanila, kay ang Anak sa Tawo miabot aron "pagpangita ug pagluwas sa nawala." ■

Sumunod Ka Kanako

Yabeng Bersikulo:

Ug siya miingon kanila, “Sumunod kamo kanako, ug himoon ko kamong mga mangingisda’g tawo.”

—Mateo 4:19

***Piniling Kasulatan:
Mateo 4:12-22***

Ang tawag sa pag-alagad sa Diyos sa pagsangyaw sa Ebanghelyo wala’y gihatag nga panahon sa pagsabot sa atong yabeng bersikulo, ug ang tanan nga nahinumdom sa pagtulon-an sa atong pagtulon-an nakadayeg sa walay pagduhaduha nga tubag gikan sa mga nagdapit. “Dihadiha gibiyaaan nila ang ilang mga pukot ug misunod Kaniya.” (Mateo 4:20) Sa walay duhaduha ang mga pulong ni Hesus nakadani kaayo kanila, bisan pa sa ilang pagkombinser kanato duha ka libo ka tuig gikan sa panahon nga kini gisulti. Ang tingog ni Jesus adunay dili masayop nga tono sa awtoridad ug espiritalidad. Gusto nato nga mosunod kaniya, sama sa mga karnero nagsunod sa ilang magbalantay. Si Jesus miingon nga sa iyang pagtawag ngadto sa iyang kaugalingong mga karnero, “ang mga karnero mosunod kaniya, tungod kay nakaila sila sa iyang tingog.” - Juan 10:4

Ang mga tinun-an nga gihisgutan sa atong pinili nga kasulatan adunay laing hinungdan nga kalit misunod kang Jesus.. Ang Ebanghelyo ni Lucas nagpadayag nga usa ka milagro nahitabo sa panahon sa pagdapit sa Agalon. Samtang siya nagtindog sa daplin sa Dagat sa Galilea, gitawag ni Lucas ang “Linaw sa Genesaret.” Si Jesus miadto sa usa sa mga bote nga daplin sa baybayon, nga gipanag-iya ni Simon, ug mihangyo kaniya sa paglakaw layo sa yuta, ug siya nagtudlo sa mga panon sa katawhan gikan sa sakayan. Ug sa nakasulti na siya niini, siya miingon kang Simon, “Palawod kamo ug itaktak didto ang inyong mga pukot aron maka-kuha kamo. Apan si Simon mitubag kaniya, Ginoo, tibuok gabii namong hago ug wala gayud kamiy nakuha! Apan tungod sa imong sulti akong itaktak ang mga pukot. Ug sa nahimo nila kini, nakakuha sila ug daghang isda; ug ang ilang mga pukot nagakagisi. Busa ilang gisenyan ang ilang mga kauban sa lain nga sakayan aron moadto ug motabang kanila. Ug nangadto sila ug gipuno ang duha ka sakayan, mao nga misugod sila sa pag-unlod.”- Lucas 5: 1-7

Sa dihang nakita ni Simon Pedro ang nahitabo, ang pahayag nagpadayon, “siya mihapa sa mga tuhod ni Jesus, nga nag-ingon: Palayo gikan kanako, kay ako usa ka makasasala nga tawo, O Ginoo! Kay siya ug ang tanan niyang mga kauban natingala, tungod sa kadaghan sa mga isda nga ilang nakuha; Ug ingon man usab si Santiago ug si Juan, ang mga anak ni Zebedeo nga mga kauban ni Simon. Ug si Jesus miingon kang Simon: Dili ka mahadlok. Sukad karon mangisda ka na. Ug sa nadunggo na nila ang ilang mga sakayan, ilang gibiyaan ang tanan ug mikuyog sila kaniya.”- bersikulo 8-11

Kita, isip mga sumusunod ni Jesus, makakuha ug usa ka importante nga leksyon gikan niini nga panghitabo. Ang mga tinun-an mga propesyonal nga mangingisda, ug nakahibalo sa ilang trabaho. Sila nangisda sa tibuok gabii, wala'y nakuha, ug karon usa ka estranghero misulti kanila nga ihulog ang ilang mga pukot. Uban sa tingali usa ka panghupaw ug pipila nga pagduha-duha, mituman si Pedro. Tungod sa dagkong kuha sa isda, si Pedro natandog sa emosyon, “Palayo gikan kanako, kay ako usa ka makasasala nga tawo.” Bisan pa niana, ang tingog sa Magtutudlo nagpasalig, “Ayaw kahadlok,” ug si Simon nagsunod dayon kaniya. Mahimo usab natong masinati ang mga kahimtang sa atong mga kinabuhi nga ingon og walay hinungdan o walay kapuslanan. Bisan pa niana, kinahanglan natong sundon ang mga pulong ni Jesus bisan pa sa atong mga hunahuna nga sukwahi. Iyang masabtan nga ang panalangin gihatag samtang kita nagsunod kaniya.

Si Juan nga tigpadayag naghatag sa tukma nga paghulagway niadtong kinsa nagsunod pag-ayo kang Jesus, “Kini sila mao ang nagsunod sa Cordero bisan asa siya moadto.” (Pinadayag 14:4) Wala sila magtinguha sa mas sayon nga agianan o sayon nga dalan. Sa bisan diin nga moadto ang Cordero, sila nagsunod pag-ayo. Maminaw kita matag adlaw sa Agalon ingon sa iyang giingon, “Sumunod ka Kanako.”■

Kamatayon Ang Silot—Dili Pagpasakit

“Ug ang Ginoo miingon: Ingon nga kini nga katawohan nagapaduol kanako, ug pinaagi sa ilang baba ug pinaagi sa ilang mga ngabil nanagpasidungog kanako, apan gipahilayo nila ang ilang kasingkasing gikan kanako, ug ang ilang kahadlok kanako mao ang usa ka sugo sa mga tawo nga gitudlo kanila.”

—Isaias 29:13

Ang usa sa mga salot nga ningkaylap sa mga relihiyosong panghuna -huna sa kalibutan mao ang kahadlok. Ang kahadlok makangitngit sa hunahuna ug makababag sa usa gikan sa pagkab-ot sa kahibalo sa tinuod nga Diyos sa gugma nga gipadayag kanato sa Bibliya. Hapit ang tanan sa kalibutan nga mga nagpasiugda sa relihiyon nigamit sa kahadlok isip usa ka paagi sa paghimo sa mga kinabig ug usa ka motibo alang sa pagtuo ug matarung nga pagpuyo. Ang atong pangbukas nga teksto nagpasiugda nga kini sayup, nga ang kahadlok ngadto sa Diyos gipahinabo sa mga lagda sa mga tawo, ug kadtong kinsa, sa ilang mga kasingkasing, ug wala kaayo makaila sa tinuod nga Diyos sa Bibliya, ug sa pagsimba kaniya sa espiritu ug sa kamatuoran.

Usa sa mga tradisyon sa mga tawo nga nakatampo og dako niining dili balaan nga kahadlok sa nag-angkon nga Cristohanon nga kalibutan mao ang bakak nga pagtulon-an nga ang silot sa Diyos alang sa sala mao ang walay katapusan nga pagpaantos. Kini nga tradisyon nagtudlo nga kadtong mamatay nga dili modawat kang Kristo mahukman sa kapalaran, diin sila mag-antus sa walay katapusang mga katuigan sa walay katapusan. Ang mga naghunahuna mialsa sa mismong paghunahuna niini nga pagtulon-an, bisan pa man kini gituohan gihapon sa minilyon, ug sila miinsistir nga kini gitudlo sa Bibliya. Ang mga tawo nga mabination, mabination ug mapasayloon, ug kinsa mohatag sa ilang mga kinabuhi aron mapugngan ang ilang kaugalingong mga anak nga dili pagasakiton, bisan unsa pa sila ka hiwi, dili magduha-duha sa pagtudlo nga ang Diyos sa tanan nga kalooy ug gugma mag-paantus sa pagsakit bilyonbilyon sa iyang mga linalang sa walay katapusan sa pinakagrabe nga paagi.

Kadaghanan sa mga tigpaluyo sa walay katapusan nga pag-antos nga “lagda” sinsero sa ilang pagtuo nga kini gitudlo sa Bibliya. Busa, susihon nato ang Pulong sa Diyos aron matino kung unsa ang pagpamatuod niini mahitungod sa silot sa sala. Ang hustong dapit sa pagsugod niini nga pagsusi anaa sa Libro sa Genesis, uban sa rekord niini sa paglalang ug pagkapukan sa tawo. Makasalig kita nga bisan unsa ang gisulti sa Diyos didto nga silot sa paglapas sa iyang balaod wala mausab, kay siya sama sa kagahapon, karon ug sa kahangturan. - Num. 23:19; Mal. 3 6; Santiago 1:17

Ang una nga paghisgot nga anaa kanato sa Biblia sa pagsilot sa sala anaa sa Genesis 2:16,17. Kini nga bersikulo mabasa, “Gisugo sa Ginoong Diyos ang tawo, nga nagaingon, Sa matag kahoy sa tanaman ikaw mahimo nga gawasnon nga mokaon: Apan sa kahoy sa kahibalo sa maayo ug dautan, dili ka magkaon niini: kay sa adlaw nga ikaw magakaon niini sa walay duhaduha mamatay.” nga ang buot ipasabot nga kon si Adan mosupak, ang himalatyon nga proseso magsugod dayon, ug siya sa katapusan mobalik sa abog gikan diin siya gikuha.

Gisaysay sa Diyos nga klaro kaayo ang silot sa sala, ug daw walay maayo nga rason sa sayop nga pagsabut sa iyang mga pulong. Bisan pa niana, kini mao gayud ang nahitabo, ug ang mga bakak nga mga pagtulon-an nagkalainlain. Ang kamatayon, nga gipangangkon, wala kini nagpasabot sa kamatayon sumala sa atong nahibaloan niini, apan ang walay katapusan nga pagbulag gikan sa Diyos sa usa ka kahimtang sa makanunayon nga pag-antos, nga kasagaran naglakip sa hunahuna nga literal nga kalayo ug asupre. Pinaagi sa pag-apil niining mga bakak nga kahulogan sa pulong nga kamatayon, ang tibuok nga pamatuod sa Bibliya mahitungod sa maong isyu nahimong kalibog ug kaligutgut.

Pananglitan, kon ang usa ka tawo nakombinsir nga ang kamatayon nagpasabut sa kasakit, ang pahayag ni Pablo sa Roma 6:23, “Ang bayad sa sala mao ang kamatayon,” nagpasabut nga “ang bayad sa sala mao ang kasakit.” Dihang gidugang sa apostol nga “ang gasa sa Diyos mao ang dayon nga kinabuhi,” kini nagpasabut nga ang gasa sa Diyos makaluwas gikan sa walay katapusan nga kasakit. Sumala niining hiwi nga panglantaw walay tinuod nga kamatayon. Ang tanan kinahanglan mabuhi sa walay katapusan bisan pa sa pagtoo o pagkawala sa pagtuo, ang kalainan nga ang mga magtotoo nagpuyo sa langit ug ang dili magtutuo sa usa ka dapit sa kasakit.

SINUGDANAN SA SAYUP

Ang pangutana motumaw kon sa unsang paagi miabot ang ingon nga sayup nga pagsabut sa yano nga mga pulong.. Ang sinugdanan niining bakak nga tradisyon mao didto sa Tanaman sa Eden. Samtang ang Diyos klarong nagsulti sa amahan nga si Adan, “Ikaw sa pagkatinuod mamatay,” ang bitin, “nga mao ang Yawa ug Satanas,” sa ulahi miingon kang Inahang Eva, “Dili ka gayod mamatay.” (Pin. 20:2; 3:4) Dinhi ang paglimod sa kamatuoran sa Diyos, usa ka bakak nga maoy hinungdan sa daghang bakak nga mga pagtulun-an sa kalibutan sukad pa niadtong adlaw hangtud karon.

Wala kita gisultihan kon unsa ang anaa sa hunahuna ni Satanas sa diha nga iyang giakusahan ang Diyos sa usa ka bakak. Tingali siya naghunahuna nga siya makapakgang sa katuyoan sa Diyos sa pagpahamtang sa silot sa kamatayon. Kon mao, sa diha nga iyang nadiskobrehan nga ang tawhanong kaliwatan sa pagkatinuod himatyon, gisugdan niya ang iyang kampanya sa pagpanglingla. Kini nakapaaghat sa tibuok kalibutan sa pagtoo nga ang kamatayon dili kung unsa gayud kini, nga sa tinuod dili tinood nga mahunong ang kinabuhi- “Dili gayud kamo mamatay.”

Sama sa ordinaryong tawhanong relasyon ang usa ka bakak moadto ngadto sa lain nga bakak, mao usab ang anaa sa nataran sa relihiyon. Tungod kay giangkong nga ang kamatayon dili kamatayon, apan ang pagsulod sa laing estado sa walay katapusan nga panimuot, usa ka dapit sa pagsakit ang kinahanglan nga himoon alang sa dautan. Busa ang mga naghimo sa mga kredo nagtugot sa ilang mga handurawan sa pagtrabaho nga walay bayad, sa pagdesisyon nga ang Diyos siguradong gusto nga mosilot sa walay katapusa sa mga dili magtutuo.

Nagpasalamat kaita Diyos, hinoon, nga kini dili mao ang pagtulun-an sa Bibliya. Kini usa ka “lagda sa mga tawo” nga pinaagi kanila kadtong adunay kasibot nga walay kahibalo naningkamot sa paghadlok sa mga dili magtutuo ngadto sa paghinulsol. Sa pagkatinuod, ang Kasulatan nagatudlo nga adunay impyerno, apan ang impyerno sa Bibliya dili mao ang walay katapusan nga pagsakit, apan ang kahintang sa kamatayon. Busa, ang nagkahiusa nga pagpamatuod sa Pulong sa Diyos mao nga “ang bayad sa sala mao ang kamatayon.” - Roma. 6:23

IMPYERNO SA DAANG TUGON

Ang orihinal nga manuskrito sa Daang Tugon gisulat sa

Hebreohanong pinulongan, ug diha kanila adunay usa lamang ka pulong nga gihubad nga “impyerno.” Kini ang Hebreohanong pulong nga sheol, nga makita sa kan-uman ug singko ka higayon sa Daang Tugon, apan kini wala kanunay gihubad nga “impyerno.” Sa King James Version, kini gihubad nga “lubnganan” katloan ka higayon, ug “gahong” sa tulo ka higayon. Diha sa Young's Literal Translation, ang sheol wala gihubad, kanunay nga makita sa iyang Hebreohanong porma.

Giunsa sa Bibliya nga gihubit ang Hebreohanong pulong sheol? Ang Ecclesiastes 9:10 nag-ingon, “Bisan unsa ang hikaplagan sa imong kamot nga buhaton, buhata kini uban sa imong kusog; kay walay buhat, ni lalang, ni kaalam, ni kaalam sa mga lubnganan nga imong adtuan. Ania ang mga pulong sa maalam nga tawo, nga si Salomon nagsulat diha sa inspirasyon sa Balaang Espiritu sa Diyos, siya nagpahibalo kanato nga walay trabaho, kahibalo ni kaalam sa sheol. Kon ang pinulongan adunay bisan unsa nga kahulogan, kining pagpasabut nagpasabot nga ang sheol, ang bugtong “impyerno” sa Daang Tugon, usa ka kahintang sa hingpit nga pagkawala'y panimuot.

Dayag nga nakasabot si Job sa maong butang. Sa dihang siya nag-antos sa pisikal nga kasakit gikan sa ulo ngadto sa tiil, ug sa kasakit nga gihisol sa iyang hunahuna sa , kinsa sa baylo nag-akusar kaniya sa bakak nga sala,gipangayo ni Job sa Diyos nga tugotan siya nga mamatay ug moadto sa dapit diin siya makapahulay. Si Job miingon sa Diyos, “Oh itugot mo kanako nga itago mo sa sheol, nga imo akong tagoon sa hilom, hangtud nga ang imong kaaligutgot mahuman na.” - Job 14:13

Sumala sa tradisyon, ang impyerno usa ka dapit diin ang Diyos mopadangat sa iyang kasuko sa mga makasasala pinaagi sa mapintas nga pagsakit. Dinhi sa Bibliya, hinoon, atong makita ang usa ka matarong nga sulugoon sa Diyos nga naghangyo nga tugutan siya nga mamatay ug moadto sa impyerno-sheol sa Bibliya-aron makalingkawas sa kasuko sa Diyos. Pagkadako sa mga tradisyon sa mga tawo nga nagtuis sa kamatuoran sa Pulong sa Diyos.

Ang “kasuko” sa Diyos nga gihisgutan dinhi ni Job mao ang silot sa kamatayon nga anaa sa tibuok kalibutan sa katawhan. Sa pagtuman niini nga plano adunay daghan nga pag-antus, ug si Job gusto nga matulog sa kamatayon hangtud nga ang panahon moabot sa plano sa Diyos sa diha nga ang silot makuha. Nahibal-an niya nga sa Sheol, ang

impiyerno sa Biblia, wala'y kasakit.

Ang Hebreohanong pulong nga sheol gigamit pag-usab sa Salmo 16:10. Kini usa ka panagna sa kamatayon ug pagkabanhaw ni Jesus, diin kita gipasaligan nga ang kalag ni Jesus dili mabiyaan "sa impiyerno," - sheol. Sa Adlaw sa Pentecostes, gikutlo ni Apostol Pedro kini nga propesiya, ug sa iyang kinutlo migamit ang Gregong pulong nga hades sa paghubad sa Hebrew word sheol. (Mga Buhat 2: 25-28) Gikan niini atong nasayran nga kining duha ka mga pulong adunay susama nga kahulogan.

Ang Hebreohanong pulong nga sheol gigamit pag-usab sa Salmo 16:10. Kini usa ka panagna sa kamatayon ug pagkabanhaw ni Jesus, diin kita gipasaligan nga ang kalag ni Jesus dili mabiyaan "sa impiyerno," - sheol. Sa Adlaw sa Pentecostes, gikutlo ni Apostol Pedro kini nga propesiya, ug sa iyang kinutlo migamit sa Gregong pulong nga hades sa paghubad sa Hebrew word sheol. (Buhat 2:25-28) Gikan niini atong nasayran nga kining duha ka mga pulong adunay susama nga kahulogan.

Ang Hades mao ang Griyego nga pulong nga kanunay gihubad nga impiyerno sa Bag-ong Tugon. Gigamit kini sa Pinadayag 1:18, diin si Jesus nagpahibalo kanato nga siya adunay "mga yawi sa impiyerno" - hades. Kini usab ang Griyegong pulong nga gigamit ni Jesus sa dihang siya naghigot sa "mga ganghaan sa impiyerno" nga dili makadaog batok sa iglesia. (Mateo 16:18) Ang Hades gigamit sa Pinadayag 20:13, diin kita gipahibalo nga ang "impiyerno" mohatag sa mga patay niini. Sa bersikulo 14 niining mao nga kapitulo gipasaligan kita nga ang mga impiyerno-hades-pagalaglagon, nga kini "itambog ngadto sa linaw nga kalayo, ... ang ikaduhang kamatayon." Ang tradisyon magpatuo kanato nga ang linaw nga kalayo mao ang impiyerno , apan sumala niini nga teksto, ang impiyerno nalaglag diha sa "linaw nga kalayo," ang kalayo nga gigamit dinhi nagsimbolo sa kalaglagan.

ANG ADUNAHAN NGA TAWO DIDTO SA IMPYERNO

Sa Lucas 16:19-31, kita adunay sambingay ni Jesus mahitungod sa adunahan nga tawo ug si lazarus, diin gigamit na usab ang Griyego nga pulong nga hades. Gisultian kita diha sa sambingay nga ang tawong dato namatay, ug nga diha sa hades iyang gialsa "iyang mga mata, nga anaa sa mga pagsakit." Ang mga tigpasiugda sa tradisyon nigamit niini aron pamatud-an ang ilang punto. Sila miinsistir nga kini

dili usa ka sambingay, apan usa ka literal nga pahayag sa mga kamatuoran. Apan, ang bugtong butang sa sambingay nga tinuod nilang gituohan mao ang pulong nga “mga pagsakit.”

Ang pag-antus nga tradisyon nalangkit sa pagtuo nga ang mga matarung moadto sa langit kon sila mamatay ug ang mga dautan moadto sa impiyerno. Apan, sa pagsusi sa sambingay, wala kini mag-ingon nga ang datong tawo daotan. Walay tigpasiugda sa pagsakit nga pagtuo ang naghinapos nga ang usa ka tawo pagasakiton sa walay katapusan tungod lamang kay siya adunahan sa dihang siya namatay, apan ang sambingay wala nay gisulti mahitungod niining adunahan nga tawo gawas sa “nagkaon siya sa kaharuhay sa matag adlaw” ug nagtugot sa mga makililimos sa pagkaon sa mga mumho nga nahulog gikan sa iyang lamesa.

Sa samang paagi, ang sambingay wala magtudlo nga ang mga matarung moadto sa langit kon sila mamatay. Ang makililimos wala gisulti nga matarong. Walay tigpasiugda sa tradisyon sa walay katapusang pag-antus nagtuo nga ang pagka-makililimosawtomatiko nga makapahimo sa usa alang sa walay katapusan nga kalipay sa langit.

Ang sambingay, sa pagkatinuod, wala mag-ingon nga ang makililimos miadto sa langit. Hinunoa, kini nagpahayag nga siya “gidala sa mga anghel ngadto sa sabakan ni Abraham.” Nagduha-duha kita kung adunay usa ka tigpasiugda sa teoriya sa pagsakit nga nagtuo nga sa kamatayon ang usa ka tawo dalhon sa mga anghel ngadto sa sabakan ni Abraham. Sa pagkatinuod, kini dili tinuod, kay ang dughan ni Abraham nadunot na ug mibalik ngadto sa abug may liboan na ka mga tuig ang milabay.

Dugang pa, wala'y usa nga nagsugyot nga latas sa kasiglohan adunay mga adunahan nga mga tawo nga gisakit nga nagpangayo sa mga makililimos nga anaa sa dughan ni Abraham sa pagpadala kanila sa usa ka tulo sa tubig aron sa pagpabugnaw sa ilang mga dila. Kini nga mga detalye wala gihubad sa usa ka literal nga paagi bisan sa labing mainiton nga mga magtududlo sa teoriya sa pagsakit. Kini nga sambingay gisakmit aron itudlo ang tradisyon nga nagpakaulaw sa Diyos alang sa usa lamang ka katarungan nga kini naglangkob sa pulong “pagsakit.” Aron gamiton kini sa ingon niini nga paagi, kini gikuha sa hingpit gikan sa iyang kahimtang ug gihatagan sa usa ka

kahulogan nga wala gayud ni Jesus gitudlo.

Dili kita maghisgot dinhi sa kahulogan sa tanang detalye niining talagsaon nga sambingay, nga nagtumong sa magbabasa ngadto sa atong libreta, Ang KamatuoranMmahitungod sa Impyerno, ang usa ka libre nga kopya niini ipadala ngadto sa bisan kinsa nga naghangyo niini. Sa laktud, hinoon, atong nasabtan nga ang dato nga tawo niini nga sambingay usa ka simbolo sa nasud nga Judio, ang mga bahandi naglangkob sa mga pabor ug mga panalangin sa Diyos. Sa laing bahin, ang makililimos nagsimbolo sa mga Gentil, nga hangtud sa panahon ni Jesus wala makatagamtam sa pabor sa Diyos, bisan daghan ang nalipay sa pag-ambit sa pipila sa mga “mumho” sa pabor nga nahulog gikan sa lamesa sa dato.”- Mat. 15:22-28

Wala madugay human ipahayag ni Jesus kini nga sambingay, kining duha ka simbolikanhong mga tawo “namatay” sa posisyon nga ilang gi-okupahan. Ang katalagman miabut sa Hudiyohanong kapunongan, ug ang nasod, sa ingon, nalaglag. Nausab usab ang kahimtang sa mga Hentil. Wala na ang Langitnong bahandi gihikaw kanila. Namatay sa niining dili maayo nga kahimtang, gidala sila ngadto sa sabakan ni Abraham. Buot ipasabot, may pribilehiyo sila sa pagtuo nga mahimong mga anak ni Abraham, ug mapanunod ang mga saad nga gihimo sa Diyos kaniya.-Buhat 26:17,18; Gal. 3:13,14,28,29

Sa pagbag-o sa kahimtang sa Israel, kining mga natural nga kaliwat ni Abraham, kanhi “adunahan,” nahimo nga mga tawo nga gilutos. Latas sa kasiglohan sukad, ang mga pagdilaab sa kasilag ug pagpanggukod nag-alirong sa palibot. Samtang didto sa Hades, ug busa namatay ingon nga usa ka nasod, isip mga indibidwal sila nag-antus pag-ayo, ug sa daghang mga higayon nag-apelar sa mga pinalabi nga mga Hentil alang sa panabang, apan kasagaran adunay gamay o walay resulta.

Kini nga kalayo sa pagpanglutos gitagna sa Diyos, pinaagi kang Moises, kinsa miingon mahitungod sa mga Israelita, “Akong tagoan ang akong nawong gikan kanila, akong makita kung unsa ang ilang katapusan: kay sila usa ka mabudhion nga henerasyon, mga anak nga wala'y pagtoo. Gipugos nila ako sa pagpangabugho ... ug ako mag-aghat kanila sa pagpangabugho niadtong dili mga katawhan; Hagiton ko sila sa usa ka nasud nga buangbuang. Kay may kalayo nga magadilaab sa akong kapungot, Ug magadilaab hangtud sa

kahiladman sa Sheol; Ug magalamoy sa yuta ug sa iyang mga bunga. Ug pagasunogon ang mga patukoranan sa mga bukid. Ako magapundok ug kadautan sa ibabaw nila; Igabutang ko kanila ang akong mga udyong. Sila pagasunogon sa kagutom, ug pagalamyon sa pagsunog sa kainit, ug sa mapait nga kalaglagan.”- Deut. 32:20-24

Tin-aw nga ang “kalayo” nga gihisgutan sa tagna usa ka simbolo, dili literal, kay ang Ginoo miingon, “Sila pagasunogon sa kagutom.” Sa dihang gisulti ni Jesus sa sambingay sa adunahan nga tawo sa Hades, kini mahimo nga iyang gihunahuna sa maong tagna-nga ang mga kasamok nga miabot sa Israel mosunog ngadto sa “labing ubos nga impyerno,” nga hingpit nga naglaglag kanila ingon nga usa ka nasud. Sulod sa pipila ka mga tuig human ipahayag ni Jesus kining matagnaong sambingay, ang malaglag nga kagubot miabot sa nasud. Ang ilang siyudad ug Templo nalaglag, ug ang katawhan nagkatibulaag ngadto sa layong mga bahin sa yuta. Samtang, isip usa ka nasod, ang Israel nahikalimot sa mga hades sulod sa kapin sa napulo’g siyam ka gatus ka tuig, isip usa ka katawhan nga sila nag-antus sa daghang mga pag-antos sa pagpanglupig ug paglutos.

Makapaikag usab nga atong matikdan niini nga koneksyon nga wala’y gisulti si Jesus diha sa sambingay mahitungod sa kahimtang sa hades nga nagpadayon sa kahangturan. Ang mga panagna gitagna, ug kita karon mga saksi, sa pagkatinuod nga ang Israel natawo pag-usab isip usa ka nasud sa iyang kaugalingong yuta, agig pagpangandam sa umaabot nga gingharian ni Cristo, nga pinaagi niini sila pagapanalanginan.-Rom. 11:25-28

GEHENNA NGA KALAYO

Sa pipila ka mga higayon ang pulong nga impyerno sa Bag-ong Tugon usa ka hubad sa Griyego nga pulong nga Gehenna. Ang Gehenna usa ka lawom nga lugot sa gawas sa mga kuta sa karaang Jerusalem. Diha sa Daang Tugon kini gitawag nga”Walog sa Hinnom.” (Josue 15:8; 18:16) Gigamit kini sa mga Judio isip lugar alang sa dulumtanang buhat sa paghalad sa tawo. (Jer 32:35) Sa dihang gitapos sa Diyos kining mga dulumtanan atol sa paghari sa matarong nga si Haring Josias, nahimo kini nga usa ka dapit diin ang basura sa siyudad ug ang mga patayng lawas sa patay nga mga hayop gilaglag sa padayon nga nagdilaab nga kalayo.-II Hari 23:10,28

Gigamit ni Jesus ang Gehenna isip usa ka simbolo sa hingpit ug

dumalayong kalaglagan sa tinuyong dautan. Kini ang Griyegong pulong nga gihubad nga impierno sa Mateo 10:28, nga mabasa, “Ayaw kahadlok kanila nga makapatay sa lawas, apan dili makapatay sa kalag: apan hinuon kahadlok kaniya nga makahimo sa paglaglag sa kalag ug lawas sa impierno [Gehenna].” Klaro gikan niining pahayag ni Jesus nga ang Gehenna nagsimbolo sa kalaglagan, dili pagsakit. Ang tanan nagkauyon sa katinuud sa lawasnon nga kamatayon, ug si Jesus naghisgot sa kalag nga gipatay, o gilaglag, sa samang paagi.

Ang posibilidad sa kalag, o ang pagkabuhi pag-usab human malaglag ang lawas mao tungod kay adunay pagkabanhaw sa mga patay. Kadtong mahigmata gikan sa kamatayon gihisgutan diha sa Bibliya ingon nga natulog lamang. (Juan 11:11-14; Buhat 7:59,60) Hinuon, sa umaabot nga gingharian, kadtong may kaugustuhan nga mosupak sa Diyos ug sa pagkamatarung pagalaglagon sa “ikaduhang kamatayon,” nga gihulagway ni Jesus ingon nga kalaglagan sa Gehenna-dili lamang sa lawas, kondili sa mismong pagkatawo, o kalag.-Pin. 20:14,15; 21 8

Ang Griyego nga pulong nga Gehenna gigamit usab sa Marcos 9:47,48. Kini nga bersikulo nag-ingon, “Kon ang imong mata makapasakit kanimo, lugita kini: labi pang maayo kanimo nga makasulod ka sa gingharian sa Diyos nga may usa ka mata, kay sa adunay duha ka mga mata nga itambug ngadto sa impierno [Gehenna] ... Diin ang ilang ulod dili mamatay, ug ang kalayo dili mapalong.” Sa pagpangita sa mga Kasulatan sa pipila ka pamatuod sa pagsilot nga lagda, kini nga pamahayag gisakmit, bisan wala maghisgot sa pag-antus nga gihimo niini nga mga bersikulo.

Dinhi ang pamatuod nga gihatag mao ang paghisgot ni Jesus sa mga ulod nga dili mamatay, ug sa dili mapalong nga kalayo. Ang “mga wati,” giangkong nga, sa pagkatinuod mao ang mga kalag sa dautan, nga gikalimtan ang Mateo 10:28, sumala sa nahisgotan na, si Jesus espesipikong nag-ingon nga ang mga kalag nga gitambog sa Gehenna namatay, o nalaglag. Dili sila magpabilin nga buhi.

Kon dili tungod sa pag-antos nga tinoohan, nga nagpangitngit sa hunahuna ug nagpanamastamas sa katarungan, walay usa nga makahunahuna sa makadiyut nga si Jesus nagtudlo dinhi nga ang mga dautan pisikal nga mag-antus sa Gehenna sa walay katapusan. Sama sa ubang dapit, gigamit niya ang Gehenna isip usa ka simbolo sa

kalaglagan, ang mga ulod nga nagtumong sa kinaiyanhong proseso nga gigamit diin ang mga patay nga lawas gikaon. Ang mga wati, mga maggot, ug susama nga mga binuhat anaa kanunay sa pagkadunot sa unod.

Ang bisan unsang kalayo nga hingpit nga makaguba nianang iyang gikaon ang dili mapalong. Pananglitan, sa dihang ang usa ka edipisyo nasunog ug ang kalayo dili mapalong, mahimo natong tukmang isulti kini ingon nga kalayo nga dili mapalong. Bisan pa, kini nga “dili mapalong nga kalayo” mamatay ug mahunong kon wala nay laing mahimo. Busa dili nato gamiton nga sayup ang mga pagpahayag nga ingon niini aron pamatud-an nga ang Diyos walay kalooy nga magpasakit sa mga makasasala hangtod sa kahangturan.

“ANG GASA SA DIYOS”

Sumala sa atong nakita, gisulat ni Pablo nga “ang bayad sa sala mao ang kamatayon,” dili pagsakit. Niini siya midugang, “ang gasa sa DiYos mao ang kinabuhing walay kataposan pinaagi ni Hesu Kristo nga atong Ginoo.” (Roma 6:23) Ang kinabuhi ug kamatayon mao ang duha ka alternatibo nga gipresentar kanato sa Pulong sa Diyos, dili ang kalipay sa langit o pag-antus sa impyerno. Gipasidan-an sa Diyos si Adan nga kamatayon ang silot sa pagsupak, mao nga sa dihang misupak siya, gisentensiyahan siya nga mamatay. Nahulog kini sa tibuok nga kaliwatan ngadto sa kamatayon, tungod kay ang tanan natawo sa usa ka himalatyong kahimtang. “Pinaagi sa tawo miabot ang kamatayon, ... diha kang Adan ang tanan nangamatay,” misulat si Pablo.-I Cor. 15:21,22

Ang pagdawat sa kinabuhi pinaagi ni Kristo mahimong pinaagi sa “pagkabanhaw sa mga patay, sa mga makiangayon ug dili matarung.” (Buhat 24:15) Ang gipahinungod nga mga magtutuo niining panahona giisip nga “matarong” pinaagi sa pagtoo, ug kini anaa sa “Unang pagkabanhaw” nga sila pagagantihan uban sa aktwal nga kinabuhi-pagka-imortal alang niadtong nagpamatuud nga matinud-anong mga sumusunod sa Agalon. Kini mabuhi ug maghari kauban ni Kristo ug, sulod sa usa ka libo ka tuig sa iyang gingharian, makig-uban kaniya sa paghatag sa mga panalangin sa kinabuhi ngadto sa “tanang mga banay sa yuta.” - Pin. 20:6; Gen. 12:3; 22:18; Gal. 3:29

Ang kinatibuk-ang pagkabanhaw sa tanan nga patay-“dili makatarunganon” sa Adan-gihulagway sa Pinadayag 20:13 ingon nga

kaluwasan gikan sa impiyerno, o Hades. Sa dihang si Jesus namatay ingon nga Manluluwas sa kalibutan nga iyang gipalit, ingon nga mao, ang “mga yawe sa impiyerno,” ug iyang gamiton kini nga mga yawe sa pagbutang sa mga bihag sa kamatayon nga gawasnon. Human sa iyang pagkabanhaw si Jesus miingon, “Ako ang nabuhi ug namatay; ug, tan-awa, ako buhi hangtud sa kahangturan, Amen; ug ang mga yawi sa impiyerno ug sa kamatayon.”- Pin. 1:18; Isa. 61:1

Sa pagkakaron, ang tanang binilyon sa yuta, ubos sa paghukom ni Adan, namatay o himalatyon. Kini mahimo nga panalanginan sa kinabuhi lamang pinaagi sa pagkabanhaw gikan sa mga patay. Gipasaligan kita ni Jesus nga kini matuman, nga ang “mga ganghaan sa impiyerno” dili sa walay katapusan magpugong sa mga binilanggo sa kamatayon, nga siya, nga adunay “mga yawe,” uban sa iyang matuod nga mga sumosunod, moabli sa “mga ganghaan.” nan ang impiyerno mohatag sa iyang mga patay.

Ang kinatibuk-ang pagkabanhaw sa tanan nga patay-“dili makatarunganon” sa Adan-gihulagway sa Pinadayag 20:13 ingon nga kaluwasan gikan sa impiyerno, o mga Hades. Sa dihang si Jesus namatay ingon nga Manluluwas sa kalibutan nga iyang gipalit, ingon nga mao, ang “mga yawe sa impiyerno,” ug iyang gamiton kini nga mga yawe sa pagbutang sa mga bihag sa kamatayon nga gawasnon. Human sa iyang pagkabanhaw si Jesus miingon, “Ako ang nabuhi ug namatay; ug, tan-awa, ako buhi hangtud sa kahangturan, Amen; ug ang mga yawi sa impiyerno ug sa kamatayon.”- Pin. 1:18; Isa. 61:1

Wala kini magpasabot nga ang tanang tawo makasalig nga makabaton ug kinabuhing walay kataposan. Kini nagpasabot lamang nga ang tanan pagabuhian gikan sa silot sa kamatayon nga misulod batok kang Adan ug sa iyang mga anak. Gipagawas gikan niini, sila hatagan ug oportunidad isip mga indibidwal, ubos sa paborable ug matarong nga mga kondisyon, sa pagtuman sa balaod sa Diyos ug mabuhi sa walay katapusan. Kadtong, tingali gamay ra, kinsa tinuyo nga mipili nga dili mosunod malaglag gikan sa taliwala sa mga tawo. (Buhat 3:23) Bisan pa, ang kadaghanan malipayon nga mosunod, ug sa ingon makadungog sa mga pulong, “Umari kamo nga gipanalanginan sa akong Amahan, panunda ninyo ang gingharian nga giandam alang kaninyo sukad sa pagkatukod sa kalibutan.” (Mateo 25: 34) Unya ang tanan nga “mga tulomanon” ug mga tradisyon sa mga tawo nga nagpahinabog kahadlok pagalaglagon sa walay kataposan.